

[Niels Westerby.]

at komme af med skattefradragsreglen. Det er jo sådan her i landet, at i januar måned er der en meget stor del af borgerne, der sidder og hygger sig med at foretage en lang række fradrag; det er en beskæftigelse, som de fleste borgere ligefrem holder af. Det er ret let at — om jeg så må sige — skabe en stemning for at beholde denne adgang til at foretage fradrag. Havde vi derimod en bestemmelse i loven om, at skatten ikke måtte overstige 50 pct., så tror jeg, det ville være ret let at skabe en vis stemning for, at et lille udsnit af befolkningen skulle betale mere end 50 pct. af deres indkomst i skat.

Derfor vil jeg sige til det ærede medlem hr. Peter Nielsen, at spørgsmålet, om der er politisk flertal i folketinget for at afskaffe skattefradragsreglen, tror jeg i meget høj grad afhænger af, hvilke garantier det ærede medlem hr. Peter Nielsen, regeringen og et meget stort flertal i det høje ting er parat til at give for, at der ikke ved afskaffelse af skattefradragsreglen åbnes for den helt store skatteplyndring af visse dele af befolkningen. Kan vi finde andre garantier end f. eks. en lovregel om, at skatten ikke må overstige 50 pct.? Kan der opnås andre garantier? Jeg tror, det ærede medlem hr. Peter Nielsen ville gavne den sag, som han forfægter: afskaffelse af skattefradragsreglen, hvis det ærede medlem kunne møde op med meget gode garantier og meget sikre garantier for, at der ikke ved afskaffelse af skattefradragsreglen bliver åbnet sluser for en skatteplyndring.

Det andet spørgsmål, jeg vil rejse i forbindelse med skattefradragsreglen, er, om ikke dette, at vi har skattefradragsreglen, har medvirket til, at vi har fået en større forbrugsbeskatning, og at indkomstskatterne i forhold til forbrugsbeskatningen udgør en mindre del.

Det er jo almindeligt bekendt, at den samlede beskatning udgør ca. 15 milliarder kr., men at provenuet af indkomstskatterne kun er ca. 5 milliarder kr. Det vil med andre ord sige, at der er sket en udvikling i retning af, at forbrugsbeskatningen og andre beskatningsformer betyder langt mere end selve indkomstskatten. Jeg tror, det hænger sammen med, at indkomstskatten på grund af skattefradragsreglen, og måske også på

grund af den manglende regel om kildeskat, er blevet et aldeles uegnet skattemiddel, en aldeles uegnet skatteform.

Når den høje regering en gang imellem møder op og skal skabe dækning for en udgift, sker der jo gerne det, at man stiller forslag om forbrugsafgifter eller en almindelig forbrugsafgift i form af en omsætningsafgift. Når man netop anvender denne metode, når der skal kræves flere skatter op, og ikke har stillet forslag om forhøjelse af indkomstskatterne, tror jeg, at det simpelt hen hænger sammen med, at man har måttet erkende, såvel i den høje regering som i det høje ting i al almindelighed, at indkomstbeskatning er en uegnet skatteindkomstform i vore dage med den struktur, som indkomstskatten har. Skattefradragsreglen og den manglende kildeskat gør, at indkomstskatten som skatteform er aldeles upraktisk og uegnet i vore dage; derfor er forbrugsbeskatningen blevet det mere dominerende element i dansk skattelovgivning.

Jeg tror imidlertid, det er en rigtig tendens, at forbrugsbeskatningen er blevet den dominerende beskatning i dansk skattelovgivning. Jeg tror, det er rigtigt at knytte beskatningen sammen med forbruget, og det typiske i dette samfund i efterkrigstiden har jo været, at forbruget har haft en tilbøjelighed til at løbe forud for produktionen. Netop når det er tilfældet, kan der være god grund til at holde igen på forbruget, og jeg tror, at man netop ved at knytte forbruget og beskatningen sammen i form af forbrugsskatter kan hjælpe med til at holde igen på det forbrug, der så tit i efterkrigstiden har truet med at løbe forud for produktionsstigningen. Jeg tror, det er rigtigt at holde sig til forbrugsskatter i så vidt omfang som overhovedet muligt. Men hvis det forholder sig sådan, kan det spørgsmål jo i høj grad rejses, om det vil være rigtigt at gå med til at afskaffe skattefradragsreglen; for i samme øjeblik man afskaffer skattefradragsreglen, vil der antagelig ske det, at pendulet vil svinge tilbage og vi vil få færre forbrugsskatter og flere indkomstskatter, hvis man som jeg er tilhænger af, at forbrugsbeskatningen skal være den dominerende skatteform, og så kan det i høj grad fremtræde som en alvorlig indvending imod at gå med til afskaffelse af skattefradragsreglen.